

ПРАВНИ ФАКУЛТЕТ УНИВЕРЗИТЕТА У КРАГУЈЕВЦУ
Институт за правне и друштвене науке

ПРАВНИ СИСТЕМ СРБИЈЕ И
СТАНДАРДИ ЕВРОПСКЕ УНИЈЕ И
САВЕТА ЕВРОПЕ

ПРИРЕДИО:
Станко Бејатовић

Крагујевац
2006.

**ПРАВНИ СИСТЕМ СРБИЈЕ И СТАНДАРДИ ЕВРОПСКЕ
УНИЈЕ И САВЕТА ЕВРОПЕ**

ИЗДАВАЧ: Правни факултет Универзитета у Крагујевцу
Институт за правне и друштвене науке
Јована Цвијића 1, 34000 Крагујевац
телефон: (034) 306 513, 306 504
телефакс: (034) 306 540
е-пошта: faculty@jura.kg.ac.yu
institut@jura.kg.ac.yu
веб: <http://institut.jura.kg.ac.yu>

РЕЦЕНЗЕНТИ: Проф. др Снежана Соковић
Проф. др Радоје Брковић

ЗА ИЗДАВАЧА: Проф. др Миодраг Мићовић

ПРИРЕДИО: Проф. др Станко Бејатовић

ШТАМПА: Правни факултет Крагујевац или Институт
ТИРАЖ: 100 примерака

ISBN 86 - 80765 - 73-2

Штампање Зборника подржало Министарство науке и заштите животне
средине Републике Србије

*Др Ненад Ђурђевић,
редовни професор*

UDK: 796.035.3:341.176(4-672EU)

АКТИВНОСТИ САВЕТА ЕВРОПЕ НА СПРЕЧАВАЊУ ДОПИНГА У СПОРТУ

Амфетамин, ефедрин, нандролон, метадон, триамптерон. Ове и сличне супстанце у стању су да повећају способности, односно резултате човека. Професионални спорт је битно оптерећен њиховом употребом. Нажалост, не мали број спортиста и изван професионалног спорта покушава да употребом разних средстава и метода повећа своје способности изнад реалних могућности. Довољно је поменути неке „најпознатије“ случајеве допинговања: Бен Џонсон, Кетрин Крабе, Дитер Бауман. Новији извештаји показују да се употреба допинга проширила и на рекреативни спорт, а нарочито на спортске активности у фитнес центрима (боди-билдинг и сл.).

Побољшање телесних способности уз помоћ фармаколошких супстанци стара је људска «опсесија». Већ у античко доба на спортским такмичењима су коришћене стимулативне супстанце да би се постигла предност и олакшала победа. Са обновом олимпијских игара поновно је актуелизована употреба различитих стимулативних супстанци на спортским такмичењима, при чему је развој фармакологије омогућио производњу до тада непознатих супстанци. У којој мери су такве супстанце коришћене до шездесетих година 20. века, када је почела њихова забрана, може да се само нагађа. Тек су смртни случајеви током такмичења нагнали олимпијски покрет да приступи забрани стимулативних средстава - прво стимулансе и наркотику, а временом и друге класе супстанци и различите допинг методе. Непосредан повод за увођење антидопинг забрана био је смртни случај бициклисте Тома Симсона 1967 на Трци кроз Француску. Узрок смрти је било узимање амфетамина у садејству са екстремним температурним оптерећењем.

Прве озбиљније покушаје да се допинг дефинише на међународном нивоу начинио је Савет Европе још 1963. године, прихватајући следећу дефиницију: „Допинг је давање или употреба здравом лицу супстанци страних телу, у било ком обиму, и физиолошких супстанци у абнормалном обиму или на абнормалан начин, са јединим циљем да се на такмичењу вештачки и непоштено повећа учинак“. Дефиниција допинга је од тог доба знатно еволуирала, захваљујући између осталог и великим напорима Савета Европе на спречавању допинга у спорту.

